

Ανδρέας: «Σταματήσαμε

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ και σκληρή δουλειά ζήτησε χθες από τους εργαζομένους και τους επιχειρηματίες ο πρωθυπουργός, ώστε να αυξηθεί η παραγωγικότητα. Με την ομιλία του, χθες το βράδυ, μετά τα εγκαίνια της 48ης Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης, ο πρωθυπουργός κ. Ανδρ. Παπανδρέου έθεσε ως πρώτο στόχο της κυβερνήσεως την αύξηση της παραγωγικότητας και υπογράμμισε ότι με τα σκληρά μέτρα που έλαβε η κυβέρνηση του στον δημοσιονομικό και τον εισοδηματικό τομέα σταμάτησε ο κατήφορος της ελληνικής οικονομίας. Παράλληλα επισήμανε ότι πρέπει πάση θυσία να γίνουν επενδύσεις και διακήρυξε ότι η υπόθεση της ανασυγκροτήσεως της οικονομίας μας είναι εθνική και δεν επιτρέπεται να γίνεται αντικείμενο δημαγωγικών ή ανεύθυνων προτάσεων και σχολίων. Και ο πρωθυπουργός κατέληξε: «Κανείς δεν δικαιούται να υπονομεύσει την κοινή αυτή εθνική προσπάθεια με κριτήρια στενά, συντεχνιακά. Για την κινητοποίηση όλου του λαού πρέπει να υπάρχει η εξασφάλιση ότι και η κατανομή των θυσιών αλλά και η διανομή των μελλοντικών ωφελειών θα γίνεται με τρόπο κοινωνικά δίκαιο και αποδεκτό».

Η ομιλία του πρωθυπουργού έχει ως εξής:

ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΗ ΦΑΣΗ

«ΥΠΑΡΧΕΙ εδώ και πολλά χρόνια η παράδοση, η ομιλία του πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη να αναφέρεται στην πορεία της οικονομίας. Τηρώντας αυτή την παράδοση θα σας μιλήσω κι εγώ απόψε για την πορεία της οικονομίας και τις άμεσες και απώτερες προοπτικές της.

Η ελληνική οικονομία εδώ και πέντε περίπου χρόνια μπήκε σε μια νέα, την πιο δύσκολη φάση της στη μεταπολεμική περίοδο. Τα βασικά χαρακτηριστικά είναι γνωστά: Βαθμιαία επιβράδυνση του ανοδικού ρυθμού της οικονομίας που κατέληξε σε οικονομική κάμψη στο 1981. Η οικονομική ύφεση πήρε έκταση και διάρκεια που για πρώτη φορά γνωρίσαμε τα τελευταία 30 χρόνια. Παράλληλα η ανεργία συνδυάστηκε με έξαρση του πληθωρισμού που ξεπέρασε το 26% το 1980 και εξακολουθεί να διατηρείται σε υψηλά επίπεδα, γύρω στο 20% μέχρι σήμερα.

Εξάλλου, από το 1979, μετά τη δεύτερη ενεργειακή κρίση, το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών υπερδιπλασιάστηκε. Στο 1981, τελευταίο χρόνο της διακυβέρνησεως της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, ξεπέρασε τα 2,4 δισεκατ. δολάρια, ενώ τα συνολικά συναλλαγματικά μας διαθέσιμα σημείωσαν τη μεγαλύτερη μείωση που γνωρίσαμε στη μεταπολεμική περίοδο. Τέλος, στο 1981 το έλλειμμα του δημόσιου τομέα έφθασε σε ύψος ρεκόρ, ξεπέρασε το 15% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.

Και το χειρότερο, η ύφεση και ο πληθωρισμός έφεραν στην επιφάνεια τις σοβαρές διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας μας, που είναι ιδιαίτερα έντονες στο μεταπολεμικό τομέα. Είναι όμως σημαντικές και σε άλλους βασικούς τομείς της οικονομίας, στο γεωργικό, στον τουρισμό, στις μεταφορές και στη διανομή των αγαθών. Ίσως ολόκληρο βιομηχανικό κλάδο, με τη σημερινή τους διάρθρωση, είναι προβληματικοί και δύσκολα μπορούν να γίνουν βιώσιμοι, χωρίς σοβαρές προσπάθειες και ριζικές αλλαγές στη δομή, στην οργάνωση,

στον εξοπλισμό και στη λειτουργία των επιχειρήσεων.

Η βιομηχανική πολιτική που ασκήθηκε στη μεταπολεμική περίοδο δεν μπορούσε, και δεν δημιούργησε την κατάλληλη υποδομή, το κατάλληλο περιβάλλον που θα ήταν πρόσφορο για την ανάπτυξη ενός σύγχρονου ανταγωνιστικού βιομηχανικού τομέα. Οι πολιτικές δυνάμεις που κυβέρνησαν τη χώρα, και εμφανίζονται υπέρμαχοι του οικονομικού φιλελευθερισμού, δεν ήταν συνεπείς ούτε με την ίδια τη φιλοσοφία τους. Γιατί στην πράξη, οι παράγοντες που έλεγχαν την εξουσία δεν άφησαν να λειτουργήσει ο συνδυασμός των οικονομικών αμοιβών και κυρώσεων, που είναι βασική προϋπόθεση για συνεχή προσαρμογή και πρόοδο μιας οικονομίας που στηρίζεται στους μηχανισμούς της αγοράς. Παράλληλα δεν έκαναν καμιά προσπάθεια να αναλάβει το κράτος επενδυτική δραστηριότητα σε στρατηγικές σημασίας οικονομικούς κλάδους.

Ετσι αυτό που παραλάβαμε είναι από τη μια μεριά ένα πλήθος προβληματικών επιχειρήσεων και παράλληλα μια ανθούσα μερίδα επιχειρηματιών. Κληρονομήσαμε δηλαδή με ελάχιστες εξαιρέσεις σαν αποτέλεσμα της βιομηχανικής πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων μια ιδιαίτερα ριχή, χωρίς δυναμισμό παραγωγική υποδομή που χαρακτηρίζεται από χαμηλή παραγωγικότητα και τεχνολογία, από συνέχεια μειούμενη ανταγωνιστικότητα στην εγχώρια και ξένη αγορά.

Σοβαρές είναι οι διαρθρωτικές αδυναμίες και στον αγροτικό τομέα, αποτέλεσμα της έλλειψης επενδύσεων υποδομής, της καθυστέρησης στην αναδιάρθρωση των καλλιεργειών και του κατακερατυσμού των αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Από το άλλο μέρος, η κατάσταση που επικρατεί στη βιομηχανική επεξεργασία και την εμπορία των αγροτικών προϊόντων ασκεί σοβαρές ανασταλτικές επιδράσεις στην ανάπτυξη ενός σύγχρονου αγροτικού τομέα, ικανού να εξασφαλίσει υψηλό βιοτικό επίπεδο στον αγροτικό πληθυσμό. Αντίθε-

τα από ό,τι συμβαίνει στην Ευρώπη ο αγροτικός συνεταιρισμός έχει παραμεληθεί. Καμιά ουσιαστική προσπάθεια δεν έγινε στα τελευταία 30 χρόνια για την ανάπτυξη του αγροτικού συνεταιρισμού σε σωστές βάσεις, ώστε να αναλάβει με επιτυχία τη βιομηχανική επεξεργασία και εμπορία των αγροτικών προϊόντων και να απαλλαγεί ο αγρότης από την εκμετάλλευση των μεσαζόντων. Συνέπεια είναι, η στασιμότητα της αγροτικής παραγωγής από τα μέσα της δεκαετίας του '70. Δεν είναι επομένως ανεξήγητο γιατί στο 1981, στον πρώτο χρόνο της ένταξης, το εμπορικό ισοζύγιο της χώρας σε αγροτικά προϊόντα με την ΕΟΚ έγινε παθητικό. Πρόκειται για εξέλιξη που δημιουργεί σοβαρές ανησυχίες για το μέλλον της ελληνικής γεωργίας. Πρέπει στα λίγα επόμενα χρόνια και

ΜΗΧΑΝΗ ΧΩΡΙΣ ΝΕΥΡΟ

Το συμπέρασμα από όλα αυτά είναι ότι η κυβέρνηση μας κληρονόμησε μια οικονομική μηχανή χωρίς νευρό, χωρίς δυναμισμό, χωρίς δυνατότητα να παράγει παραπέρα ανάπτυξη και να δίνει λύσεις στα καυτά οικονομικά προβλήματα του καιρού μας.

Με βάση τις εμπειρίες αυτές, ο ελληνικός λαός εμπιστεύθηκε τη διακυβέρνηση της χώρας στο ΠΑΣΟΚ με σαφή εντολή να ακολουθηθεί ένα άλλο πρότυπο ανάπτυξης, μια διαφορετική αναπτυξιακή στρατηγική από αυτή που ακολουθήθηκε τα τελευταία 30 χρόνια.

Μετά τις εκλογές και μέχρι σήμερα, με τις συνεχείς εκδηλώσεις εμπιστοσύνης και συμπαράστασης του προς τη κυβέρνηση ο ελληνικός λαός αμφισβητεί έμπρακτα την πολιτική αξιοπιστία αυτών που με όψιμο ενδιαφέρον τώρα κριτικάρουν την πολιτική μας, ενώ είχαν όλο τον χρόνο και τις δυνατότητες να δημοιοργήσουν μια οικονομία που να διαθέτει τουλάχιστον μια σύγχρονη παραγωγική δομή και μάλιστα κάτω από ευνοϊκές διεθνείς συνθήκες. Το γεγονός ότι δεν θέλησαν ή δεν μπόρεσαν, δεν τους νομιμοποιεί να αμφισβητούν το δικαίωμα της υπεύθυνης κυβερνήσεως της χώρας να εκτελέσει με συνέπεια τη λαϊκή εντολή.

Ετσι όταν αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας, μετά τις εκλογές του Οκτώβρη του 1981, δεν υπήρχε άλλη λύση από το να πάρουμε όλα τα απαραίτητα μέτρα — όσο επώδυνα και αν ήταν — για να ανακόψουμε τον κατήφορο της οικονομίας. Να σταματήσουμε το βάθος της οικονομικής ύφεσης που αναπόφευκτα θα οδηγούσε σε μεγάλη κρίση και ανεργία. Και σταδιακά να προχωρήσουμε στην αποκλιμάκωση του πληθωρισμού, στην εξυγίανση του ισοζυγίου πληρωμών και στη μείωση των ελλειμμάτων του δημοσίου τομέα, ώστε να δημοιοργηθούν ασφαλείς προϋποθέσεις για την ανάκαμψη της οικονομίας και τη δικαιότερη κατανο-

μής, της αντι-αναπτυξιακής νοτοπρίας.

Αλλά και στο δημόσιο τομέα της οικονομίας, η κατάσταση δεν είναι καλύτερη. Ενώ από πλευράς όγκου οι προηγούμενες κυβερνήσεις επέτρεψαν μια διόγκωσή του σε βαθμό που πάνω από το 50% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος να παράγεται από τον τομέα αυτό, από πλευράς οργάνωσης, λειτουργικότητας και παραγωγικότητας, η κατάσταση είναι απογοητευτική με αποτέλεσμα τα τεράστια ελλείμματα. Ετσι καταλήξαμε σε μια οικονομική δομή που και στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας να παρατηρούνται τα ίδια συμπτώματα της χαμηλής παραγωγικότητας, της κακής οργάνωσης και δομής, της αντι-αναπτυξιακής νοτοπρίας.

μή του εθνικού εισοδήματος που είναι κεντρικός στόχος της κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ. Παράλληλα, επιδιώξαμε να διαμορφώσουμε και να θέσουμε σε εφαρμογή μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική που να εγγυάται την προώθηση και την ποιοτική βελτίωση των επενδύσεων, τη βελτίωση της τεχνολογικής στάθμης και της παραγωγικότητας και να εξασφαλίζει μια αυτοδύναμη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

Τα μέτρα που πήρε η κυβέρνηση για τη σταθεροποίηση της οικονομίας, ιδιαίτερα στη σφαίρα της δημοσιονομικής και της εισοδηματικής πολιτικής, αλλά σε κάποιο βαθμό και στη σφαίρα της νομισματικής και της πολιτικής, είναι πραγματικά σκληρά. Χρειάζονταν πολιτικό θάρρος και αίσθημα ευθύνης που διαθέτει η κυβέρνηση. Παράλληλα με τα μέτρα για τη σταθεροποίηση της οικονομίας, η κυβέρνηση επιδίωξε να στηρίξει ένα επίπεδο εσωτερικής ζήτησης που να εξασφαλίζει σε πρώτη φάση την ανάπτυξη της οικονομικής κάμψης και συνέχεια τη σταδιακή ανάκαμψη, μέσα πάντοτε στις οικονομικές δυνατότητες της χώρας.

Πετύχαμε έτσι να σταθεροποιήσουμε το επίπεδο της εθνικής παραγωγής ή και κάποια — περιορισμένη — αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος στο 1982 και το 1983. Επίσης ο πληθωρισμός άρχισε να υποχωρεί και προβλέπεται να διαμορφωθεί γύρω στο 20% στο 1983. Τέλος, στο 1982 το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών έπεσε κάτω από το 1,9 δισεκ. δολάρια. Μειώθηκε, σε σύγκριση με το 1981, κατά μισό δις εκατομμύριο δολάρια και προβλέπεται να διαμορφωθεί στο ίδιο περίπου επίπεδο και στο 1983, παρά το γεγονός ότι εξ αιτίας της μεγάλης εξάρτησης από άδελφους πόρους και κεφαλαιακές εισροές, οι επιπτώσεις της διεθνούς οικονομικής ύφεσης στο ελληνικό ισοζύγιο πληρωμών είναι ιδιαίτερα σοβαρές.

ΔΕΝ ΛΥΘΗΚΑΝ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Δεν ισχυριζόμαστε ότι λύθηκαν τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Αυτό ήταν πρακτικά αδύνατο. Εκείνο όμως που αναμφισβήτητα πέτυχε η κυβέρνηση είναι να

ακόμη από πολύ δυσμενέστερες συνθήκες, να κάνουμε ό,τι δεν έγινε στα τελευταία 30 χρόνια.

Θέλω όμως να επισημάνω κάτι σημαντικό στο σημείο αυτό. Υπάρχει μια τάση από πολλούς να κρίνουν τις επιδόσεις της πολιτικής μας με βάση μόνο κάποια συγκριτικά μακροοικονομικά κριτήρια, όπως τον ρυθμό αύξησης του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, τον πληθωρισμό και το έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών.

Και βέβαια, όπως προκύπτει από τα παραπάνω στοιχεία η επίδοση αυτή είναι αρκετά ικανοποιητική. Το θέμα όμως είναι ότι τα κριτήρια αυτά είναι κατ' εσχέρην χρήσιμα για αναπτυγμένες οικονομίες. Με στέρνες οικονομικές βάσεις και δομές. Και μετρούν τη συνολική απόδοση της οικονομικής διαχείρισης που κατά κύριο λόγο εξαντλείται με μέτρα μακροοικονομικής πολιτικής.

Στη δική μας περίπτωση όμως το κύριο πρόβλημα της οικονομίας είναι δομικό, διαρθρωτικό. Έχει να κάνει με τη διάρθρωση του παραγωγικού δυναμικού, την κατάσταση μεταξύ των τομέων και των κλάδων της οικονομίας.

Και γι' αυτό ο κύριος τρόπος παρέμβασης είναι στο κλαδικό, το τομεακό και μεσοοικονομικό επίπεδο με μέτρα θεσμικά και διαρθρωτικά. Κατά συνέπεια τα μέτρα αυτά μόνο μικροχρόνια και μεσοπρόθεσμα μπορούν να κριθούν με ποσοτικά κριτήρια. Στη φάση που περνάμε ο στόχος είναι η σταδιακή ανασυγκρότηση της οικονομίας και ο μετασχηματισμός της σε μια στέρεη δυναμική και ανταγωνιστική βάση.

Αρα δεν πρέπει να αξιολογούμε την επιτυχία μας στον οικονομικό τομέα με βάση αποκλειστικά και μόνο επιφανειακά κριτήρια, αλλά κύρια με τη δουλειά που γίνεται σε βάθος, σε όλους τους τομείς, δουλειά που θα γίνεται ορατή σταδιακά και διαχρονικά. Αυτή τη στιγμή, σήμερα, χτίζουμε τις βάσεις, το υπόβαθρο. Το οικοδόμημα θα είναι ορατό αργότερα.

Και αυτό με φέρνει στα μακροχρόνια, στα αναπτυξιακά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Είναι κοινή συνείδηση ότι, κάτω από τις σημερινές εσωτερικές και διεθνείς οικονομικές συνθήκες, για να μπει η χώρα σε μια φάση αυτοδύναμης οικονομικής ανάπτυξης, είναι απαραίτητες βασικές δομικές αλλαγές. Γιατί, όπως τόνισα, οι σημερινές οικονομικές δυσχέρειες που αντιμετωπίζουμε δεν έχουν μόνο κυ-

Θερμές Λαϊκές Εκδηλώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Ο πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου εγκαινίασε χθες το απόγευμα στο Αλεξάνδρειο Αθλητικό Μέγαρο την 48η Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης. Κατά την άφιξή του στο χώρο της ΔΕΘ και μέσα στο Αλεξάνδρειο Μέγαρο ο πρωθυπουργός έγινε αντικείμενο θερμών εκδηλώσεων.

Στα εγκαίνια παρέστησαν οι υπουργοί Προεδρίας Κυβερνήσεως Αγαμ. Κουτσούργος, Εσωτερικών Γ. Γεννηματάς, Δημ. Εργων Ακης Τζοχατζόπουλος, Οικονομικών Ι. Ποττάκης, Γεωργίας Κ. Σημίτης, Ενεργείας και Φυσικών Πόρων Ευαν. Κουλομυτιές, Ερευνας και Τεχνολογίας Γ. Λιάνης, Εμπορίου Γ. Μωραϊτης, Συγκοινωνιών Ν. Ακριτίδης, Δημοσίας Τάξεως Ι. Σκουλαρικής, Εμπορικής Ναυτιλίας Γ. Κασιφάρας, ο αναπληρωτής υπουργός Εθνικής Οικονομίας Κωστής Βαϊτσός και ο υπουργός Βορείου Ελλάδος Βασίλης Ιντζές. Επίσης παρέστησαν πολλοί υφυπουργοί, ξένοι υπουργοί, πρεσβευτές, διπλωματικοί εκπρόσωποι ξένων χωρών, άλλοι επίσημοι και πλήθος κόσμου. Στην αρχή της τελετής έγινε αγιασμός στον οποίο χοροστάτησε ο μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων ο οποίος μετέφερε τον χαιρετισμό και τις ευλογίες του Οικουμενικού Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Δημητρίου.

Σήμερα ο πρωθυπουργός θα επισκεφθεί τους χώρους της Εκθέσεως. Νωρίτερα στις 10.30 π.μ. θα επισκεφθούν την ΔΕΘ κλιμάκια υπουργών. Στις 2 το μεσημέρι η διοίκηση της ΔΕΘ θα παραθέσει γεύμα στους δημοσιογράφους στο οποίο θα παρακαθήσει ο κ. Παπανδρέου καθώς και πολλοί υπουργοί.

Επίσης, σήμερα στις 11 το πρωί θα γίνουν τα εγκαίνια του περιπτέρου του ΟΑΕΔ παρουσία του διοικητή του Θ. Κατσανέβα. Το απόγευμα ο υπουργός Ερευνας και Τεχνολογίας Γ. Λιάνης και ο διοικητής του ΟΤΕ κ. Μακρόπουλος θα δώσουν συνέντευξη με θέμα το κέντρο τεκμηρίωσης του υπουργείου Ερευνας και Τεχνολογίας και το ευρωπαϊκό δίκτυο Γιουρνέτ. Κατά τη διάρκεια της συνεντεύξεως θα γίνει επίδειξη λειτουργίας του συστήματος με απευθείας σύνδεση των ειδικών τερματικών διατάξεων που θα αντλήσουν πληροφορίες από τράπεζες στοιχείων του εξωτερικού.

ΤΟΝ ΚΑΤΗΦΟΡΟ »

ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΚΑΙ
Ν' ΑΥΞΗΘΕΙ
Η ΠΑΡΑΓΩ-
ΓΙΚΟΤΗΤΑ

κλικό χαρακτήρα. Σε πολύ μεγάλο βαθμό αντανακλούν σοβαρές διαρθρωτικές αδυναμίες σχεδόν σ' όλους τους τομείς της οικονομίας και είναι η φυσική συνέπεια του είδους της ανάπτυξης, που ακολουθήθηκε. Το οικονομικό πρόβλημα της χώρας έγινε περισσότερο περίπλοκο και δύσκολο την τελευταία δεκαετία, γιατί καμία συστηματική προσπάθεια δεν έγινε για την προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας στις νέες συνθήκες που δημιουργήθηκαν, ιδιαίτερα μετά την πρώτη πετρελαϊκή κρίση. Αντίθετα οι επενδύσεις — οι άμεσα παραγωγικές, αλλά και για τη δημιουργία κατάλληλης οικονομικής και κοινωνικής υποδομής — μειώθηκαν, η ποιοτική τους σύνθεση χειροτέρευσε, το τεχνολογικό χάσμα διευρύνθηκε, η ανταγωνιστική ικανότητα της χώρας εξασθενήσε.

Τα περιθώρια για οικονομική επέκταση, χωρίς σοβαρές διαρθρωτικές αλλαγές, έχουν πολύ εξαντληθεί. Χωρίς την προϋπόθεση αυτή, η οποιαδήποτε οικονομική ανάκαμψη θα είναι ευπαθής και βραχύβια. Η κυβέρνηση έχει προχωρήσει στη διαμόρφωση και εφαρμογή μιας νέας αναπτυξιακής στρατηγικής που περιέχεται στα προκαταρκτικά του πενταετούς προγράμματος οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης 1983-87. Η στρατηγική αυτή διαφέρει από το πρότυπο ανάπτυξης που οδήγησε τη χώρα σε οικονομικό αδιέξοδο. Είναι ουσιαστικές οι διαφορές τόσο στη διαδικασία που ακολουθήθηκε για την κατάρτιση του προγράμματος, όσο και στους τόχους και τα μέσα για την πραγματοποίηση των στόχων.

Σχετικά με τη διαδικασία, άρχισε να γίνεται πράξη ο δημοκρατικός προγραμματισμός, που ήδη εκφράστηκε με τη συμμετοχή στην κατάρτιση του προγράμματος της τοπικής αυτοδιοίκησης, των λαϊκών φορέων, του κάθε πολίτη στο χωριό και στην πόλη. Ετσι έγινε δυνατή η καταγραφή των προβλημάτων της κάθε περιφέρειας. Εγιναν συγκεκριμένες προτάσεις για έργα τοπικής και περιφερειακής σημασίας και τέθηκε σε κίνηση μια διαδικασία

για την εξειδίκευση των γενικών στόχων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Η κατάρτιση και η εφαρμογή του προγράμματος γίνεται υπόθεση του ίδιου του λαού. Η επιτυχία στηρίζεται στην κοινωνική συναίνεση και στην ενεργό λαϊκή συμμετοχή, στην αξιοποίηση των παραγωγικών πρωτοβουλιών όλων των φορέων.

Το άλλο βασικό στοιχείο που διαφοροποιεί τη νέα αναπτυξιακή στρατηγική από το πρότυπο ανάπτυξης του παρελθόντος, είναι ότι επιδιώκεται η προώθηση σημαντικών αλλαγών στη δομή της οικονομίας. Δεν αποβλέπουμε σε επέκταση της οικονομικής δομής που υπάρχει. Αυτό σημαίνει ότι η συμμετοχή πολλών παραδοσιακών κλάδων στο εθνικό προϊόν θα μειώνεται σταδιακά, ενώ παράλληλα θα προωθείται η ανάπτυξη άλλων, τεχνολογικά περισσότερο προηγμένων κλάδων, που προσοδιάζουν στις σημερινές συνθήκες και δυνατότητες της χώρας και μπορούν να εξασφαλίσουν ένα υψηλότερο βιοτικό επίπεδο και μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Το άμεσο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε είναι η ανακοπή της υποβάθμισης και συρρίκνωσης του παραγωγικού δυναμικού, ιδίως στο μεταποιητικό τομέα. Η χώρα στη δεκαετία του '70 μπήκε σε φάση «αποβιομηχάνισης». Αν δεν μεταστραφούν οι τάσεις αυτές, ο κίνδυνος να συρρικνωθεί ο βιομηχανικός τομέας, να μειωθεί το βιοτικό μας επίπεδο είναι σοβαρό.

Η διαπίστωση αυτή με φέρνει στο καυτό θέμα των προβλημάτων — υπερχρεωμένων επιχειρήσεων. Η εξήγηση για το πώς δημιουργήθηκαν οι προβληματικές επιχειρήσεις, για το ποιο είναι υπεύθυνος, είναι γνωστή. Είναι, όμως, αυτονόητο ότι δεν μπορούμε να διαγράψουμε με μια μονοκονδυλιά τις προβληματικές επιχειρήσεις, έστω και αν ανήκουν σε κλάδους, στους οποίους η χώρα έχει χάσει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα. Μια τέτοια απόφαση θα είχε δυσάστατο κοινωνικό κόστος, κυρίως γιατί θα αυξανε σημαντικά τον αριθμό των ανέργων.

κούς τομείς, που έχουν στρατηγική σημασία για την εκβιομηχάνιση της χώρας, ή σε κλάδους που διαπιστώνεται ανεπάρκεια ιδιωτικών επενδύσεων, γιατί οι ιδιώτες επιχειρηματίες δεν μπορούν ή διστάζουν να αναλάβουν επιχειρηματικούς κινδύνους.

Η κυβέρνηση εξάλλου προχωρεί και στην προώθηση νέων φορέων και μορφών επιχειρηματικής δραστηριότητας. Επιχειρήσεις λαϊκής βάσης. Επιχειρήσεις που θα ελέγχονται από την τοπική αυτοδιοίκηση. Αυτοδιαχειριζόμενες από τους εργαζόμενους επιχειρήσεις. Αγροβιομηχανικούς συνεταιρισμούς. Η κυβέρνηση καταβάλλει επίσης προσπάθειες που αποβλέπουν στην αξιοποίηση των τεράστιων αναπτυξιακών δυνατοτήτων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι φυτώριο, αστείρευτη πηγή νέων επιχειρηματικών δυνάμεων, που δεν θέλησαν να αξιοποιήσουν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Γι' αυτό, συγκέντρωσαν στις μεγάλες επιχειρήσεις τις τραπεζικές πιστώσεις, τα κίνητρα, τις κάθε μορφής ενισχύσεις. Τα πράγματα απόδειξαν ότι πολλές από τις μεγαλύτερες βιομηχανικές επιχειρήσεις απηδείχθηκαν «πίθοι των Δαναών», και καταστράφησαν τεράστια ποσά τραπεζικών πιστώσεων, για να καταλήξουν πολλές απ' αυτές σε προβληματικές επιχειρήσεις.

Η κυβέρνηση έχει ήδη κάνει σημαντικά βήματα — κατά κύριο λόγο στο χρηματοδοτικό τομέα — για την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που επίσης αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα. Και σχεδιάζει να συνεχίσει και εντέίνει τις προσπάθειες αυτές.

Εκτός από τα χρηματοδοτικά

προβλήματα, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν προβλήματα που αναφέρονται στον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό τους, στην επιλογή του κατάλληλου κεφαλαιουχικού εξοπλισμού, οργανωτικά, στην εξασφάλιση αποτελεσματικής διαίκησης, στην επιλογή των προϊόντων για παραγωγή, στην τυποποίηση, εμπορία. Για το σκοπό αυτό οι Τράπεζες έχουν αρχίσει να δημιουργούν κατάλληλους μηχανισμούς, ενώ παράλληλα οργανώνεται ο ΕΟΜΜΕΧ, που αποτελεί το κύριο όργανο για την άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Το άλλο που διευρύνεται είναι να επιλεγούν οι κλάδοι που προσφέρονται για ανάπτυξη της μικρομεσαίας επιχειρήσης σε ανταγωνιστική βάση και μπορούν να συμβάλουν στις εξισώσεις ή στην υποκατάσταση εισαγωγών.

Το κεντρικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας, πάντως, είναι η αύξηση των άμεσα παραγωγικών επενδύσεων και παράλληλα η βελτίωση της ποιοτικής τους σύνθεσης.

Θά 'θελα εδώ να ανοίξω μια ρενέθρα για να αναφερθώ πολύ σύντομα στον όρο παραγωγικότητα που είναι μια έννοια για τον πολύ κόσμο κάπως δυσνόητη και συγκεχυμένη. Για τους ειδικούς μετρά την ποσότητα που παράγεται σε σχέση με την εργασία που απαιτείται για την παραγωγή αυτής της συγκεκριμένης ποσότητας. Αρα όταν μιλάμε για αύξηση παραγωγικότητας εννοούμε ότι για την παραγωγή μιας συγκεκριμένης ποσότητας απαιτείται λιγότερη εργασία, ή αντίστροφα ότι με την ίδια εργασία παράγουμε μεγαλύτερη ποσότητα

Η ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ

Για να αυξηθεί η παραγωγικότητα χρειάζεται η αύξηση και τεχνολογική βελτίωση του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού, δηλαδή επενδύσεις, ή βελτίωση του τρόπου οργάνωσης και λειτουργίας μιας

εύκολότερα τό δρόμο μιας επιτυχημένης, κοινωνικά και οικονομικά καριέρας, χάρη στις **αναγνωρισμένες** ιδιωτικές επαγγελματικές σχολές, που τους εξασφαλίζουν:

παραγωγικής μονάδας, ώστε να αξιοποιείται καλύτερα το προσωπικό που απασχολεί, ή μεγαλύτερη προσπάθεια από πλευράς των εργαζομένων και καλύτερη τεχνική κατάρτιση.

Αρα είναι φανερό ότι η αύξηση της παραγωγικότητας απαιτεί προσπάθειες των ίδιων των εργαζομένων, αλλά όχι μόνον αυτών, γιατί και οι επιχειρηματίες ή γενικότερα οι εργοδότες έχουν μέρος της ευθύνης.

Ο κύριος λόγος που μας ενδιαφέρει σαν χώρα η παραγωγικότητα είναι ότι με δεδομένο το κόστος της εργασίας δηλαδή τη διάρθρωση των αμοιβών, η παραγωγικότητα προσδιορίζει την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων.

Και είναι φανερό, ότι για μια ανοικτή οικονομία σαν την δική μας, χωρίς ανταγωνιστικά προϊόντα δεν μπορούμε να επιβιώσουμε ούτε στις ξένες αγορές ούτε στη δική μας, με προφανείς συνέπειες για το βιοτικό επίπεδο του λαού μας.

Εξηγούνται λοιπόν έτσι μια σειρά θέσεις και γεγονότα που συχνά ακούγονται. Ότι δηλαδή οι αυξήσεις των αμοιβών δεν μπορούν να αποσυνδεθούν από την παραγωγικότητα της οικονομίας. Η ότι οι ξένες επενδύσεις συχνά προσελκύονται σε χώρες αναπτυγμένες, γιατί παρόλο που έχουν υψηλότερες αμοιβές η παραγωγικότητα εκεί είναι πολύ με-

γαλύτερη από τη δική μας ή ότι οι ξένες επενδύσεις στρέφονται σε χώρες υπανάπτυκτες με χαμηλή αμοιβή εργασίας παρά τη χαμηλή παραγωγικότητά τους.

Το συμπέρασμα είναι ότι η κύρια πρόκληση για όλους μας πρέπει να είναι η αύξηση της παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Και είμαι βέβαιος ότι και οι εργαζόμενοι θα συμβάλλουν με τον τρόπο τους και οι άλλοι φορείς ιδιωτικοί και δημόσιοι θα δραστηριοποιηθούν στο δικό τους χώρο ευθύνης, τον επενδυτικό και οργανωτικό.

Όσον αφορά τον δημόσιο τομέα γίνεται μεγάλη προσπάθεια στον τομέα των επενδύσεων και στον οργανωτικό, με την καθοδήγηση της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης.

Εξάλλου η διαδικασία της κοινωνικοποίησης του δημόσιου τομέα θα συμβάλει οπωσδήποτε αποφασιστικά, στην αναμόρφωση και εξυγίανσή του.

Επίσης, στον τομέα των δημοσίων επενδύσεων έχει γίνει ένα ουσιαστικό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, με ευνοϊκά αποτελέσματα τόσο στο θέμα της δημιουργίας βασικής υποδομής όσο και στη συγκράτηση της ανεργίας.

Τέλος η κυβέρνηση επεξεργάζεται ένα καινούργιο αποτελεσματικό σύστημα προώθησης των εξανω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛ. 11

ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ

Απόφαση της κυβέρνησης είναι να πάρει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την εξυγίανση των προβληματικών επιχειρήσεων, όσων θα μπορούσαν να σταθούν στα πόδια τους, επιδιώκοντας συγχρόνως να καταναείμει ακριβοδίκαια το κόστος της εξυγίανσης. Η εξυγίανση δεν πρέπει, και δεν πρόκειται σε καμιά περίπτωση να αποτελέσει ευκαιρία για να καρπωθούν οφέλη σε βάρος του κοινωνικού συνόλου, οι ιδιοκτήτες των προβληματικών επιχειρήσεων, όταν μάλιστα οι ίδιοι συμβαίνει να ευθύνονται, θετικά ή αρνητικά, για την προβληματικότητα των επιχειρήσεών τους.

Θα αναφέρω μια πολύ χαρακτηριστική περίπτωση. Τελευταία ιδιωτικής ιδιοκτητή κατά το 1/3 μιας ανώνυμης βιομηχανικής εταιρείας, της οποίας το ενεργητικό ανέρχεται στον ισολογισμό σε 6:642 εκατ. δρχ., πούλησε, μετά από ελεύθερη διαπραγμάτευση, το μερίδιό του μόνο για 25 εκατ. δραχμές. Με άλλα λόγια η αγοραία αξία της επιχείρησης εκτιμήθηκε από τον ίδιο τον ιδιοκτήτη της σε 75 εκατ. δρχ., δηλαδή σε τιμή που μόλις ξεπερνάει το 1% του ενεργητικού της εταιρείας. Ερωτώ: Θα μπορούσε κανείς να δικαιολογήσει τη διάθεση πρόσθετων κεφαλαίων από το τραπεζικό σύστημα ή άλλες πηγές για να συνεχισθεί η λειτουργία της επιχείρησης, χωρίς να υπάρξει κάποιος κοινωνικός έλεγχος για το πώς θα χρησιμοποιηθούν τα κεφάλαια;

Η κυβέρνηση, με γνώμονα το κοινωνικό συμφέρον, προχώρησε στη σύσταση του Οργανισμού Οικονομικής Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων.

Τα Εποπτικά Συμβούλια επιδιώκονται να παίξουν πολύ ευρύτερο και πιο σημαντικό ρόλο στην αναβάθμιση της βιομηχανικής δραστηριότητας και στην ανάπτυξη ενός σύγχρονου και ανταγωνιστικού βιομηχανικού τομέα. Μεταξύ άλλων, αποστολή των Συμβουλίων είναι να υποβοηθήσουν στην ανάπτυξη της δραστηριότητας των επιχειρήσεων της ανάπτυξης της οικονομίας του κλάδου με την αξιοποίηση των κοινωνικο-οικονομικών πόρων της χώρας, η προώθηση της αύξησης της παραγωγικότητας

κότητας και τη βελτίωση των μεθόδων διοίκησης των επιχειρήσεων, η έρευνα της αγοράς και αποτελεσματικών μεθόδων για την κατάρτιση νέων αγορών και η εξασφάλιση ομαλών εργασιακών σχέσεων.

Αλλά το θέμα της εξυγίανσης των προβληματικών επιχειρήσεων και των Εποπτικών Συμβουλίων με φέρνει στο γενικότερο θέμα του ρόλου του κράτους και των σχέσεων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Η κυβέρνηση αποβλέπει να υποβοηθήσει τον ιδιωτικό τομέα για τον εκσυγχρονισμό του, τεχνολογικό και οικονομικό, και να ενισχύσει την ανταγωνιστική του ικανότητα, ώστε η λειτουργία του να πάψει να στηρίζεται στην κρατική επιδότηση και στην υπέρμετρη επιβάρυνση του κοινωνικού συνόλου. Ούτε είμαστε αντίθετοι στο λογικό επιχειρηματικό κέρδος, όταν πραγματοποιείται σε δραστηριότητες που συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγικότητας, και των άλλων στόχων της εθνικής οικονομίας.

Εκείνο που επιδιώκουμε είναι να δημιουργήσουμε ένα ευνοϊκό οικονομικό περιβάλλον, που θα εξασφαλίσει κατάλληλες συνθήκες για την ανάπτυξη μιας ιδιωτικής πρωτοβουλίας, που η λειτουργία της να μην αντιστρατεύεται τις γενικότερες οικονομικές επιλογές του κοινωνικού συνόλου. Η ιδιωτική, όμως, πρωτοβουλία δεν μπορεί να είναι ασύδοτη. Σε μια οικονομία που λειτουργεί ορθολογικά πρέπει να υπάρχει ένα σύστημα οικονομικών κυρώσεων σε βάρος των επιχειρήσεων που δεν θέλουν ή δεν μπορούν να προσαρμοστούν έγκαιρα στις μεταβαλλόμενες τεχνολογικές και οικονομικές συνθήκες.

Προσβλέπουμε επίσης στην ύπαρξη μιας επιχειρηματικής τάξης, που να έχει συλλάβει τα μηνύματα των καιρών. Που να μην αποσκοπεί στην πραγματοποίηση υπερκερδών, αλλά συνειδητοποιώντας ότι μέρος των επιχειρηματικών κινδύνων καλύπτεται ούτως ή άλλως από το κοινωνικό σύνολο, να αρκείται σε έναν λογικό επιχειρηματικό κέρδος. Κύρια όμως να καθοδηγείται από το συναίσθημα της ανάγκης για δημιουργία, το μεράκι για δουλειά.

Σ - ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

φείλει να χυθεί στην οικονομία των επενδύσεων, σε άμεσα παραγωγικές δραστηριότητες. Ο ρόλος του κράτους δεν μπορεί να περιορισθεί μόνο στη δημιουργία της αναγκαίας οικονομικής και κοινωνικής υποδομής. Πρέπει να επεκταθεί και σε επενδύσεις, σε άμεσα παραγωγικές δραστηριότητες. Ο ρόλος του κράτους δεν μπορεί να περιορισθεί μόνο στη δημιουργία της αναγκαίας οικονομικής και κοινωνικής υποδομής. Πρέπει να επεκταθεί και σε επενδύσεις, σε άμεσα παραγωγικές

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.

Η ιδιωτική επαγγελματική εκπαίδευση στην Ελλάδα, είναι δοκιμασμένος θεσμός, με ιστορία ενός αιώνα.

Και σήμερα, χιλιάδες οικογενειάρχες κερδίζουν με αξιοπρέπεια τη ζωή τους, χάρη στην κατάρτιση που απόκτησαν στις **αναγνωρισμένες** ιδιωτικές επαγγελματικές σχολές.

Γιατί οι **αναγνωρισμένες** ιδιωτικές επαγγελματικές σχολές, άνοιξαν νέους ορίζοντες στα ελληνικά νιάτα, καθιέρωσαν στον τόπο νέα σύγχρονα και επικερδή επαγγέλματα, και βοήθησαν την ελληνική οικονομία να επανδρωθεί, σωστά και έγκαιρα, για να παρακολουθήσει την παγκόσμια εξέλιξη.

Και φυσικά, όλα αυτά κάτω από τον άμεσο έλεγχο του κράτους. Έτσι σήμερα, τά ελληνόπουλα βρίσκουν

εύκολότερα τό δρόμο μιας επιτυχημένης, κοινωνικά και οικονομικά καριέρας, χάρη στις **αναγνωρισμένες** ιδιωτικές επαγγελματικές σχολές, που τους εξασφαλίζουν:

- Εύκολότερο επαγγελματικό προσανατολισμό με περισσότερα επαγγέλματα.
- Νέα - σύγχρονα - ενδιαφέροντα επαγγέλματα, που δεν έχουν κορεσθεί.
- Αναβολή στρατεύσεως και μειωμένο εισιτήριο.
- Εκπαίδευση υψηλής στάθμης.

Αυτοί είναι οι λόγοι, που οι πτυχιούχοι των **αναγνωρισμένων** ιδιωτικών επαγγελματικών σχολών, έχουν κερδίσει την προτίμηση ελληνικών και ξένων επιχειρήσεων!

ΑΚΜΗ 3ης Σεπτεμβρίου 31 & Σολωμού Ομόνοια, Τηλ. 5238.026	ΚΟΡΕΛΚΟ Ακαδημίας 85 - Κωλέττη 11 Τηλ. 3604.414	ΣΒΙΕ Πλ. Κουμουνοπούλου 7 Τηλ. 3247.480
ΑΛΦΑ (πρώην Λαμιακή) Σολωμού 13-15 Πλ. Κάνιγγος Τηλ. 3635.179	ΞΥΝΗ Στουρνάρα 41 Τηλ. Κέντρο 3645.111	ΣΕΚΕΡΙΑΔΗ Σταδίου 58 & Αίολου Τηλ. 3243.138
ΔΕΛΤΑ Ρεθύμνου 3 Μουσείο Τηλ. 8225.983 - 8220.083	ΠΑΣΤΕΡ Πολυτεχνείου & Χάμα 8 Θεσ/νίκη Τηλ. 031 - 520255, 517250	ΩΜΕΓΑ Γ. Σιότροπος Καραγιώργη Σεργίας 1, Αθήνα Τηλ. 3230.444

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΜΕΣΕΣ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΛΥΚΕΙΑ

Ανδρέας: «Σταματήσαμε τον κατήφορο»

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛ. 7

γών, που θα αποτελέσει βασικό όργανο υποβοήθησης των εξαγωγικών φορέων και επιχειρήσεων της χώρας.

Ο ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

Όσον αφορά τον ιδιωτικό τομέα η κυβέρνηση αποβλέπει στη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης και γενικότερα ενός ευνοϊκού οικονομικού περιβάλλοντος, για την ενθάρρυνση των ιδιωτικών επενδύσεων. Παράλληλα η κυβέρνηση προχωρεί στην καθιέρωση ενός αποτελεσματικού συστήματος δημοσιονομικών και πιστωτικών κινήτρων. Βέβαια, δεν είμαστε διατεθειμένοι να προσφέρουμε υπέρμετρες παροχές και επιδοτήσεις που στην πράξη, εκτός από το υψηλό κοινωνικό κόστος που συνεπάγονται, ενθαρρύνουν μάλλον την επιχειρηματική αδράνεια παρά την επιχειρηματική πρωτοβουλία.

Οι επενδύσεις είναι απαραίτητες για την εξυγίανση και των τεχνολογικό εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων που υπάρχουν. Εκείνο όμως που ιδιαίτερα χρειάζεται η χώρα σήμερα είναι η πραγματοποίηση επενδύσεων σε νέους βιομηχανικούς κλάδους τεχνολογικής αιχμής. Όταν προγραμματίζουμε την οικονομική ανάπτυξη πρέπει να βλέπουμε μπροστά, να προωθήσουμε τη δημιουργία ενός σύγχρονου μεταποιητικού τομέα.

Παρά τις προσπάθειες που έχει καταβάλει η κυβέρνηση για την δημιουργία ευνοϊκού επενδυτικού κλίματος, παρά τα επενδυτικά κίνητρα που παρέχονται, δεν έχει εκδηλωθεί, μέχρι τώρα τουλάχιστον, αξιόλογο ενδιαφέρον για νέες επενδύσεις του τύπου που χρειάζεται η χώρα. Αναμφισβήτητα υπάρχουν αντικειμενικές αδυναμίες σε μια περίοδο που η ζήτηση, εσωτερική και διεθνής, είναι χαμηλή.

Επιδίωξη μας είναι να ενθαρρύνουμε την ιδιωτική επενδυτική πρωτοβουλία. Αν όμως οι ιδιώτες επιχειρηματίες δεν θέλουν ή δεν μπορούν - να αναλάβουν νέες επενδυτικές πρωτοβουλίες - η λύση θα δοθεί από το ίδιο το κράτος, μέσω των εξειδικευμένων αναπτυξιακών φορέων που ελέγχει. Η κυβέρνηση πάντως προχωρεί, ούτως ή άλλως στην υλοποίηση ορισμένων επενδυτικών προγραμμάτων που πιστεύουμε ότι θα προωθηθούν αποφασιστικά την εκβιομηχάνιση της χώρας.

Αυτό που θέλω να υπογραμμίσω, καταλήγοντας είναι ότι η έξοδος της οικονομίας από την κρίση και η επιτυχία του οικονομικού προγράμματος της κυβέρνησης είναι μεν δύσκολη, είναι όμως συνάμα και όρος εθνικής επιβίωσης.

Κατ' αρχή δεν μπορεί μία οικονομία να τελεί κάτω από συνθήκες στασιμότητας για μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς τελικά να διαβρωθούν και συρρικνωθούν αυτά τα ίδια τα θεμέλιά της.

Μια στέρεη οικονομική βάση και μια σταθερή ανοδική οικονομική πορεία είναι εξάλλου αλληλένδετες με την πραγματοποίηση του άλλου βασικού στόχου της πολιτικής μας, της εθνικής ανεξαρτησίας. Όσο πιο ισχυρή είναι η οικονομία μας, τόσο πιο ισχυρή είναι και η ικανότητα της αντίστασης της χώρας μας σε κάθε είδους πιέσεις και εκβιασμούς.

Παράλληλα, στο κοινωνικό επίπεδο, δεν είναι δυνατή η επιτάχυνση του κοινωνικού μας προγράμματος χωρίς μια ανάκαμψη της οικονομικής δραστηριότητας.

Τις απλές αυτές αλήθειες πρέπει να τις έχουμε πάντα υπόψη γιατί μας οδηγούν σε μια σειρά χρήσιμα συμπεράσματα.

Η υπόθεση της ανασυγκρότησης της οικονομίας είναι υπόθεση εθνική, άρα μας αφορά όλους.

Σαν υπόθεση εθνική, δεν επιτρέπεται να γίνεται αντικείμενο δημοσιολογικών ή ανεύθυνων προτάσεων και σχολίων. Αντίθετα ο ελληνικός λαός απαιτεί απ' όλους να τοποθετηθούν υπεύθυνα πάνω στην κρίση και στα προβλήματα που υπάρχουν και να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αντιστοιχούν.

Κάθε πολίτης και κάθε κοινωνική ομάδα πρέπει να αναλάβει ένα μέρος της ευθύνης, ανάλογα με τις δυνατότητές της και την αντοχή της, για την πραγματοποίηση των αλλαγών που χρειάζονται κάτω από την υπεύθυνη καθοδήγηση της πολιτείας.

Κανείς δεν δικαιούται να υπονομεύσει την κοινή αυτή εθνική προσπάθεια με κριτήρια στενά, συντεχνιακά.

Για την κινητοποίηση όλου του λαού πρέπει να υπάρχει η εξασφάλιση ότι και η κατανομή των θυσιών αλλά και η διανομή των μελλοντικών ωφελειών θα γίνεται με τρόπο κοινωνικά δίκαιο και αποδεκτό.

Η προσπάθεια αυτή χωρίς σκληρή δουλειά, αυτοπειθαρχία αλλά και πλατιά λαϊκή συναίνεση και συμμετοχή είναι δύσκολο αν όχι αδύνατο να στεφθεί από επιτυχία.

Θά'θελα κλείνοντας να διαβεβαιώσω τον ελληνικό λαό, ότι οι όποιες δυσχέρειες υπάρχουν μπορεί να επιβραδύνουν, σε καμιά όμως περίπτωση δεν πρόκειται να ανακόψουν την ανοδική πορεία του τόπου, την υλοποίηση του οικονομικού και κοινωνικού προγράμματος της κυβέρνησης.»

Ο κ. Αβέρωφ

Ο πρόεδρος της «Νέας Δημοκρατίας» κ. Ευ. Αβέρωφ, σχο-

λιάζοντας την ομιλία του πρωθυπουργού κ. Ανδρ. Παπανδρέου, δήλωσε μεταξύ άλλων:

«Ας αφήσει ο κ. Παπανδρέου αυτή τη χιλιοειπωμένη εισαγωγή, ότι παρέλαβε άρρωστη οικονομία, η οποία αρχίζει την ανάρρωσή της. Η αλήθεια είναι πως παρέλαβε μια οικονομία που είχε δεχθεί πρόσφατα διεθνή πλήγματα, αλλά ήταν γερή και εύκολα μπορούσε να ανακαμφθεί σε υψηλότερα επίπεδα.

Πάλι σύμφωνα με τα καθιερωμένα αγνάρια, ο κ. Παπανδρέου, περισσότερο υπό μορφή διαλέξεως, μας μίλησε για μελλοντικά σχέδια. Τα σχέδια αυτά από το ένα μέρος επιμένουν στις κολλεκτιβιστικές αρχές και από το άλλο κολακεύουν την ιδιωτική πρωτοβουλία, χωρίς να παραλείπονται και οι αυστηρές απειλές.

Δυστυχώς, όπως κατέστησε αναξίπιστη την εξωτερική πολιτική της χώρας, έτσι κατέστησε αναξίπιστη και την οικονομική πολιτική της κυβέρνησής του. Γι' αυτό και τα λίγα εποικοδομητικά στοιχεία που υπάρχουν μέσα στον κατακρημνιστικό λαβύρινθο, δεν νομίζω ότι θα φέρουν αποτελέσματα.

Αντίθετα, για όσα λέει για τις επενδύσεις, φοβάμαι ότι θα διαψευσθούν τόσο, ώστε όχι μόνο μεξ υπαρχής νέες επενδύσεις να μη γίνουν, αλλά ούτε και επενδύσεις εκσυγχρονισμού παλαιών εγκαταστάσεων».

Ο κ. Πεσμαζόγλου

Ο πρόεδρος του ΚΟ.ΔΗ.ΣΟ. κ. Ι. Πεσμαζόγλου σχολιάζοντας την ομιλία του πρωθυπουργού δήλωσε ότι είχε απολογητικό χαρακτήρα και διατύπωσε την άποψη ότι το ΠΑΣΟΚ με τις ενέργειές του έχει επιτείνει σοβαρά την οικονομική επιδείνωση και ότι είναι ανακριβής ο ισχυρισμός ότι η κυβέρνηση πέτυχε να ανακόψει τον κατήφορο της οικονομίας. Ο κ. Πεσμαζόγλου πρόσθεσε ότι επί των ημερών της διακυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ έχει πέσει κατακόρυφα η παραγωγικότητα στον δημόσιο τομέα.